

هه‌لفرین له ئاتەشگه‌وه

مه‌هاباد قه‌رده‌داغی - سه‌مه‌د ئه‌مه‌د

- ده‌زانی له نیو هه‌ر یه‌کیک له وشه‌کانیدا هه‌ست به‌هه‌بوونی خۆم ده‌که‌م. هه‌ست ده‌که‌م له نیو هه‌ر کۆدیکدا، هه‌ر هه‌م‌ایه‌کدا، هه‌ر مه‌ته‌لیکدا منت داناهه‌! هه‌ست ده‌که‌م باسی ئه‌ودییوی ژبانی من ده‌که‌ی! هه‌ست ده‌که‌م، ده‌ته‌وی خۆت پابینی له‌گه‌ڵ ئه‌ودییوی بوونم.

(هه‌تاو) به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خه‌ماوییه‌وه، به‌ قوولت‌ترین سه‌رنج، وه‌ک ئه‌وه‌ی دواسه‌رنج بیته‌، ته‌ماشای نیو چاوه‌کانمی کرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی پیم بلایته‌ چاک له‌ هه‌ماکان تیده‌گه‌یت. سه‌رنجه‌که‌ی هه‌ینده‌ قوول بوو، هه‌ستم ده‌کرد ده‌یه‌وی له‌ میانه‌ی

ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جار بوو کتیبی (هه‌تاو)ی هاوسه‌رم له‌ دای چاپکردنی بخوینمه‌وه، من هه‌میشه‌ کتیبه‌کانی ئه‌وم له‌ پێش چاپکردنی ده‌خوینده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر سه‌رنجیکم له‌ ناوه‌پۆکه‌که‌ی هه‌بیته‌، پێی بلایم و گه‌توگۆی له‌ سه‌ر بکه‌ین. کتیبی ئه‌م جاره‌یان و ئه‌و چیرۆکه‌ پڕ له‌ پاز و نیازه‌، که‌ دای چاپکردنی پێشکه‌شی کردم، خویندمه‌وه و سه‌رسامی ئه‌وه‌ هه‌موو تیژه‌وه‌تیر و جه‌ربه‌زه‌یی و نه‌ینی و هه‌مایانه‌ بووم که‌ له‌ نیو که‌سایه‌تی پاله‌وانه‌ سه‌ره‌کیه‌کانیدا کۆبووبویه‌وه. دای خویندنه‌وه‌ی، به‌ سه‌رسامییه‌وه‌ چوومه‌ لای و پیم گوت:

سۆماییه کانی بیناییمه وه، ناخی دهررووم وردتر ببینیت. ماوهیه کیش بوو که متر سه رنجی وا قوولی دهدام، ههستم ده کرد ئه وهستی من و نهینیه کانی نیو نهستی من ده خوینتته وه. که کتیه که شیم خوینده وه، ئیدی به ته واوه تی زانیم که ده رکی به نادیاریک کردوه که له تویکانی نهستی خویدا هه شارم دابوو. وام شار دبووه وه خوشم نه مده زانی به ته واوی ئه وهیه که پرویدا، وه لئ ده مزانی ده بی شتیک هه ر رویدات. ماوهیه ک بوو ده بویست خوی له سه رنجانم بیاریزی و ده بویست خوی له گه ل دیارنه مانم رابینتی. منیش له لای خوومه وه هه ولم دهدا ته نها به گیان ئه و بدوینم و ئیدی که متر و که متر به زمانی جهسته بدوین، تا به ته واوی فیری هه موو کۆده کانی زمانی پۆچی یه کتری بین. که چه که شم، که تاقانه که شم، که هه ر له ساوایه تییه وه ههستم به زرنگی و ههستیارییه که ی ده کرد، ئه ویش له وه تی من و دایکی ده رکمان به نزیکبوونه وه ی سه عات سفری کۆچه که م کردبوو، شتی وا سه یری ده گوت، به ناراسته وخو خو ئاماده کردن بوو ئه و پیشهاته. که له فرۆکه خانه (شانتی) و (هه تاوم) به پرخست، پیم گوت:

- (شانتی) گیان، زۆر زۆرم خوش ده وی، ئه گه ر زۆر زۆر له خۆم بکه م، ته نها دوو هه فته ده توانم به رگه ی دووریت بگرم. (هه تاو) گیان، ده زانم سه فه ره که تان یه ک مانگه، به لام من ته نها دوو هه فته ده توانم دوور بم لیتانه وه نه ک زیاتر. به نیازی دیدار.

(هه تاو) و (شانتی) پوواینیکی واتیان پوواینیم، وه ک ئه وه ی ئه وانیش هه مان نیاز و رازی من به ورده کارییه نادیاره کانی شیه وه له دهررونیاندا په نگ بخواته وه و نه وین دهریبیرن. هه ردووکیان پیکه وه و به ئاوازی جه ختکردنه وه له سه ر دیداری هه میشه یی پاش دوو هه فته ی ئاینده، به دم ماچی شیرینه وه، که له دوامچی ژوانی ئه به دی بچیت، گوتیان.

- به نیازی دیدار.
که یه که م زهنگی ته له فۆنم لیدا، (هه تاو) وه لامی دایه وه و گوتی: ها، ئه وه تا یه ک چرکه یه له فرۆکه

دابزه یووین و ئیستا له (ستۆکھۆلم)ین، ئه و شاره ی که تۆ ناوت ناوه (شاری خودا).

راسته، وابوو، که به نیو ئه و دارستان و شه قامانه یدا ده سوپاینه وه و ئه و پاکی و جوانی و پیکوپیکیه ی سه رنجی راده کیشاین، (هه تاو) ده یگوت:

- ده زانی (هه لگورد) هه ست ده که م ئه م شاره نهینتی پۆچی منی تیدا هه شار دراوه. ده زانی که مندالبووم خه ویکم دی له شوینتی بووم نه مده زانی کوئیه، که به یانی هه ستام و بو دایکم ورده کاری شوینته که م گتیراپیه وه، دایکم گوتی: که م تۆ به هه شتت له خه و دیوو، ئه وه ی تۆ دیوته خودا به هه موو که سیکی نادا، ته نها به ئه ولیا و پیغه مبه رکه کانی دهدا. ئه و خه وه م هه رگیز له بیر نه چووه وه، که یه که م جار هاتم بو (ستۆکھۆلم)، چرکه کانی ئه وه ل خه ونه که م بیرکه وته وه و ته واوی ورده کاری شوینی ناو خه ونه که می تیدا بوو.

- (هه تاو) به راستیش ئه م شوینه پاک و جوان و پیکوپیکه شاری خودایه. منیش هه ستیکی خو شه ویستی بیئه ندازم بو ئه م شوینه هه یه. نه (زوریخ) و نه (موینشن) و نه (بیرن) و نه (به رلین)، نه (له ندهن) و نه (قییه نا)، نه (بروکسل) و نه (ئه مستردام) و نه (کۆپنهاگن) و نه (ئۆسلۆ) و نه (هیلسنکی)، هینده ی ئیره سه رنجیان رانه کیشاوم ئه گه رچی ئه وانیش هه موو جوانن.

- (هه لگورد)، ئه وه ی من و تۆی به م شاره به ستوته وه نهینیه که له پۆحماندایه، هه مان ئه و نهینیه ی که پۆحمانی به شوینتیکی دیکه وه گریداوه و که مه ندکیشمان ده کات.

- (کوردستان) به لئ ئه و شوینه ی که له هیچ شوینتیک ناچی! به تایهت شاره که م، که چلوچارساله له نیو ئه م دنیا یه دام و گیرۆده ی عه شقی ئاگره که یم.

- (هه لگورد) تۆ بۆچی ئه وه نده به که رککه وه په یوه سستی؟ بۆ هینده هه ز ده که ی بچینه وه له (که رکوک) بژین؟ تۆ ده لئی ئاگر په رستی هینده سوکنا ییت به (باوه گورگور) و (چه مپۆر) دیته وه.

تۆ ھەبئ و نەبئ دۆنئیکی ژیان ت له گەل (زەر دەشت)
دا بە سەر بردوو. تۆ تەواو پەيامەكەى (زەر دەشت)
پەپرەوى دەكەيت. ئىستاش پەيامەكەى (زەر دەشت)
دەگەپە نیت.

- بیری باش، وتەى باش، کرداری باش.

- زۆر كەس ئەم وتانە دەلئینەو، بەلام كەم كەس
پەپرەوى دەكەن. گرنگی تۆ لەو دەپە كە پیاو دەى
دەكەيت، كە پەخشی دەكەیتەو. تۆ پیاوئیکی لە
ئاوریشم.

- تۆش ژنئیکی لە تیشك.

- پیم بلئ نھینى عەشقى تۆ بە ئاگرەو، بە
(باوہ گورگور) ھوہ چیبە؟ ئەو تە لە منیشدا تیشك
دەبینى، ھەر خۆشت ناوى (ھەتاو) ت بۆ ھەلباردم.
- دەشى بە وشە وەلامى ئەو پرسىارەت نەدەمەو،
بە ھەلوئىستىك، بە رووداویك، بە كارەساتىك، لە
ئایندەپەكەى نزیكدا، دەشى دووسال زیاتر نەخایە نیت،
وہلامى ئەو پرسىارەت دەدەمەو.

كە زەنگى دووہم بۆ (ھەتاو) لیدا، گووتى:
ئەو لە تەكسىپەكە دابەزین و چوینە ئەو ژوورەى
كە بۆ مانگىك بە كریمان گرتوو. ژوورئیکی پاك و
جوانە و كۆمپوتەر و ئىنتەرنیئتیشى تیداپە. زو
زوو ئیمەیلمان بۆ بكە و با ئاگادارى ھەوالەكانمان
بیت و ئاگادارى ھەوالەكانت بین. بىرت نەچیت
ھەوالى كوردستانم بۆ بنووسى. تۆش ئاگات لە خۆت
بیت، (كەركوك) خەتەرە و نەچیتە ناوچە عەرەب
و توركانمان نشینەكان. سالوم بگەپەنە ھاوپرێانی
پۆژنامەكەت.

ھەموو چركەپەك پیم خۆش بوو تەلەفۆنیان بۆ
بكەم و لەگەل (شانتي) و داىكى بدویم، سئیم
تەلەفۆنم لە ھەمان پۆژى گەیشتنیان كرد و شانتي
زۆر خۆشحال بوو، دەیگوت بابە بۆخۆم تیر مەلە
دەكەم، منیش بە داىكىم گووت لە مال دامەنیشن
و بۆخۆتان ھەركوئى خۆشە بچن و (شانتي) كام
دەریاچەى پێخۆشە ببە بۆ مەلە.

سبەینى بۆ بەیانباش، تەلەفۆنم كردوو و ھەتاو
پىى گووتم: تۆ گووتت تەنھا دوو ھەفتە بەرگەى

دووریتان دەگرم، بەلام وا دیارە دوورپۆژیش بەرگە
ناگریت، خۆزگە لەگەلمان ھاتبای، نازانم بۆچى
ئەمجارە وایلیھات لەپەكتر دابپرێین و پیکەوہ نەپەین.
پیم گووت با لەگەل شانتي قسە بكەم:

- ھەلوو (شانتي) گیان، چۆنى دلەكەى بابە؟

- زۆر باشم، بەلام بابە، دابە نامبا بۆ مەلەوانى،
ئەلئى ئەمرو بارانە، پىى بلئ با بارانیش بیت، ھەزم
لئپە مەلە بكەم.

- پىى دەلئیم ئەگەر بەفریش بباریت ھەر بیتات.

- دە ئەو تەلەفۆنەكەى دەدەمى پىى بلئ...

*

كە دواتر تەلەفۆنم كردوو، (شانتي) شلپەشلپ
لە نۆ ئاوەكەدا یارى دەكرد و دەخەنیپەو و بە
چاوى ھەستم خۆشى و ھەستە شیرینەكەم دەبینى.
ئەو ھیندە نوقمى خۆشى و سىحری ئاوەكە بووبوو،
نەموست لەو خۆشییە داپریم، تەنھا لەگەل داىكى
دووام. (ھەتاو) ئەمجارەش بە رستەى (ئاگادارى
خۆت بە) كۆتایی بە تەلەفۆنەكە ھینا.

*

دوو ھەفتەكە خەرىك بوو كۆتایی بیت، ھاوپرێانم
دەیانزانی (ھەتاو) و (شانتي) لە سەفەرن و بیریان
دەكەم. بەلام كەسیان نەیاندەزانی كە چۆن و چەند
بیریان دەكەم. لە ناخما زەنگىك بەردەوام ئاگادارى
دەكردمەو كە لە سەعات سفر نزیك دەبیتەو. لەو
ماوہیەدا كە یەكجار زۆر بىرم دەكردن، جگەرەشم
زۆر دەكیشا. شەوہكەى كە جگەرەكەم كۆژاندوو و
بیری ساتەكانى لە داىكبوونى شانتم كەوتەو، گرێك
لە دەروونم بەربوو، مەحالە گرپى باوہ گورگورپى پى
بگات. لەناو ژوورى مندالبووندا باوہشم بە (ھەتاو)
دا كردبوو كە چەند سەعاتىك بوو بە دەم ژانئىكى
پیرۆزەو دەینالاند. دوا ساتەكانى ژانەكەى ھیندە
سەخت بوو، كە ئیدى بەرگەى نەگرت و دەگریا.
بەلام كە دەشگریا بە بیدەنگى دەگریا. دەمزانی
پىى شەرمە بگری و دەمزانی لەو ساتە پر لە ژانەدا
ئەشكەنجەكانى زیندانى بىر دەكەوتتەو. لە دوا
چركەدا، تەماشایەكى پر لە نھینى و خۆشەویستى

قوولی کردم و گووتی:

- (هه لگورد) ته واو، بهرگه ناگرم، ده مرم!

- قسه ی وا مه که! تو هه رگیز نامری!

- ناتوانم، زور سه خته، ژانه که م زور سه خته!

- (هه تاو) ئەم ژانه پیرۆزه، هه ر ئیستا مندالیکمان ده بیست، خۆت ناوی بنی، هه ز ده که ی ناوی بنیین چی؟

- (شاکار).

ده ستم له ژیر سه ریا بوو، ده م له نزیک گوئییه وه بوو، قسه م بوی ده کرد و دلیم ده دایه وه و جار جاریش نه رمه ماچم ده کرد. نیو خوله کی نه خایاند له دوا ی ناوانی، (شاکار) هاته دنیا وه. په رستاره فریشته ئاساکه هه ر به پووتی و به هاوړی منداله که وه شاکاری دایه ده ستم، گووتی: ئەم کچه چه ند جوانه ده لئی فریشته یه، من فریشته یه کم هه یه زور له م ساوایه ده چیت ناوی (شانتی) یه. ئیدی (شانتی) بوو به نازناوی (شاکاری) کچمان و لای خوشمان زیاتر له فریشته یه ک ده چوو، نه ک له مرۆف. یه که مین ماچی من کردم و ئینجا له سه ر سنگی دایکی دامنا. (هه تاو) یش ماچی کرد و بروسکه یه ک له چاوه کانی تیشکی دایه وه، بریسکانه وه یه ک پریشکی خۆریشی نه ده گه یشتی. هه ر دوو کمان به سه رسامییه کی خۆشی ئامیزه وه له و موعجیزه یه مان ده پوانی که په رییبه که و له شیوه ی ساوایه ک خۆی ده نویتنی و بووه ته مندالی ئیمه. ساتیکی بیته ندازه ناوازه بوو، ساتیک که ئیدی من بووم به باوک و ئه ویش به دایک.

باوکایه تی هه ستیکی نوئ بوو، له چرکه ی له دایکبوونی ئەو منداله وه ئاو یزانم بوو. سات به سات گه وره ده بوو، وه ک نه مامیکی به ژن زراقی خۆشه ویستی بالای ده کرد و تا ده هات زیاتر به ره و ئاسۆ بلندی ده کردم وه. که ئەو یادگارییه م بیر که وته وه، به بیده نگی و بی ئه وه ی هه ست بکه م، چه ندین ریزه فرمیسک به لاچاوه کانددا هاتبووه خواره وه و سه رینه که می خوساندبوو. ویستم ته له فون بکه م، په شیمان بوومه وه و گووتم ئیستا ئەوان نووستوون و له شیرین خه ودان، با خه ویان

نه زپینم.

زه نگه که هه راسانی کردبووم و ده یگووت دوو هه فته که دوو کاتژمیری ماوه. چوومه سه ر کاره که م و ئەو پۆزه له نیو ژووری سه رنو سه ردا کۆبوونه وه مان هه بوو. له بهر ده نگی زه نگه که ی ناوه وه م، ئاگام له گفتوگۆی نیو کۆبوونه وه که نه مابوو. (شوان) به کامیرا که ی وینه یه ک و دووان و سیانی گرتم، پیم گووت:

- ئەوه بو ئه وه نده وینه م ده گری، بو سه به ینی له پۆژنامه بلای ده که یته وه، یان بو کۆری ماته مینییه که متانه.

(شوان) پیکه نی، منیش بو ئه وه ی ده نگه که ی ناخه نه یه ته ده ره وه، ده ستم به پیکه نین کرد و مژم له جگه ره که م ده دا. سه رنو سه ری پۆژنامه که مان، تا بلئی تووره، به لام تا دل بخوازی دلپاک و سه رپاست و قسه له پروو بوو. دوکه لی جگه ره که م بیزاری کردبوو، بویه یه کسه ر و به بی پیچ و په نا گووتی:

- ئای (هه لگورد) ده تووخوا به سه، ئەم جگه ره یه چی بوو نه برایه وه، خو به دوکه لی جگه ره ده مانکوژی.

زه نگه که زور بلند لیتی دا، دوو مژم لیتی دابوو، جگه ره که م له نیو ته پله که که دا کوژانده وه و نه مزانی وه لامی سه رنو سه ر ده ده مه وه یان به رسقی زه نگه که، گوتم:

- ئەمه دوا جگه ره م بوو، ها ئەها، ئیتر هه رگیز جگه ره ناکیشم.

ئیدی له دوا ی خامۆشکردنی جگه ره که وه نه متوانی ناوی بنیم زه نگ، چونکه ده نگه که ی له ته قینه وه مه زنه که (بیگ بانگ)، ده چوو. ئەو بیگ بانگه ی، که گیتی خولقاند و هه موو شتیک له وه وه ده سستی پیکرد. له گه ل بیگ بانگه که دا، ئیدی من به رگه که م فریادبوو، چووم له ئاسمان و له دووری و به رزی سه د مه تریکه وه ده مروانییه هه موو شتیک.

هه موویان شله ژان و پرشی ئاگر و بارووت له په نجه ره کانه وه ده هاته ژووره وه. (سه رنو سه ر) و (شوان) و هاوړتیانی ترم پریشکیان بهرکه وتبوو،

که چی هاواریان ده کرد و ده یانگوت: کورینه فریاکه ون وایزانم (هه لگورد) نه ماوه .

زۆر سهیر بوو به لامه وه که هیئده به پرونی هه موو شتیکی ئه و پروداوه له سه ره وه وه ده بینم و ته نانه ت ده یان بینم به دیار کلێشه که ی منه وه دانیش توون و په ژاره له چاویانه وه ده باریت . سه رنوسه ر به ده ستی راستی ده ماری ده سه ته چه پی منی گرتبوو، تابزانیت دلم لیده دات؟ (شوان) گوئی نابوو به سنگمه وه تا بزانی هه ناسه م ماوه . یه کیکیان ده یگوت ماوه و ئه ویتر ده یگوت نه ماوه . دیمه نی لاشه که ی خۆم و په ژاره ی هاوړیکانم به جیهیشت، تا بزانی له ولاتر چی ده گوزهری . جاده که م بینی خه لئانه له خوینی به شه ر، ئاوړی راست و چه پی ئاسمانه که ی خۆم دایه وه بینم چه ندین که سی دیکه ش وه کو من له تاو ئه و ته قینه وه گه وره یه و بو ئه وه ی نه مرن، زه مینیان جیهیشتوو و به پروتی، به بی به رگی جه سه تیان په نایان بو ئاسمان بر دووه . هه موومان، ئه وانیه ی سه ره وه پروت بووین و به رگه کانی خۆمان ده بینی شل و شیواو له و ناوه که توون و خه لئانی خوین و قورن . به رگه که ی من هه ر باش بوو، ته نها یه ک پارچه ی بچوکی به رکه وتبوو، که له ئاستی چه پی سه رسنگ، پیک له سه ر خورپه ی دلم، دراویکی تیدا بوو . ئه گه رچی ئه و هه موو نه هه مه تییه م ده دی، که چی زۆر دلشاد بووم به وه ی که پۆم سه لامه ته و ته نها به رگی جه سه ته مه که وتوو و فری دراوه له و ناوه . ده مگوت به س نییه خیرا فریا که وتم بیه ئاسمان . هه ر ئه مبولانس بوو ده هات و پریان ده کرد له کوژاو و بریندار . لاشه که میان خسته نیو مه یتخانه که ی نه خو شخانه ی ئازادییه وه و له پال هه شتا لاشه ی تر دا دایاننا .

دیمه نی مه یتخانه که سه یر و سامناک بوو، زۆر گونا هیش بوون ئه و به رگانه ی که له وئ فریدران . من به زه رده خه نه یه که وه سوپاسی کلێشه که ی خۆم کرد و پیم گووت: چلو شه ش سال، له چه ندین ولاتی دنیا بووم و تو هه ر مائی پۆم بوویت و سوپاس که ئه و ماوه یه به رگه ی ئازاره کانی منت گرت . من

پیم و ابوو کی شه کان له جوگرافیدان، دواتر زانیم له میژووی پۆحماندان و له ئیمه جیانه وه . یه ک به یه ک جوگرافیاکانم به جیده هیشت تا میژوویه کی تر بو خۆم دروست بکه م . له که رکوکه وه بو تاران، له ئیرانه وه بو پاکستان، له دیمه شقه وه بو به یروت، له ئه سه مه بوله وه بو بوخارست، له بیژنه وه بو به رلین، له پۆماوه بو قییه نا و دواتر بو چه ندین شوینی تر و دوا جاریش بو ستۆکھۆلم و ئاکامیش بو که رکوک . درهنگ زانیم کی شه کان له جوگرافیاکاندا نین و له نه خشه ی نه ستماندان و میژووی عه قلمان لییان به رپر سیارن .

هاتمه وه سه ر ئاسمانی مه دانه که و بینیم له جاران شلۆقتره . بینیم که س و کاری هه رچی کوژراوه له وئ ده گرین و سنگی خویان ده کوتن . له ناو ئه وانه دا خوشکه مم دی که ئارامی له بهر برپاوه و له تاوا جله کانی خوی له به ریدا پارچه پارچه کردوو . که به و شیوه یه بینیم زۆر خه مبار بووم، هه ر هاوارم ده کرد که بیده نگ بیئ و نه گریت، ئه و گوئی له ده نگی من نه بوو . هاوارم ده کرد ئه وه تام من لیتره م له ئاسمان، ئه وه ی که کوژرا ته نها جه سه ته که مه، منی تیدا نیم، من جه سه ته که مم به جیهیشتوو و له ناوی نیم، به لام مه خابن ئه و ده نگی منی پۆح، یان سه دای پۆحی منی نه ده بیست .

ئه گه رچی له بیرم نه چوو بووه نه وه، به لام له بهر گه وره یی پروداوه که نه په رزام بچه کن (هه تاو) و (شانتی) و بزانی له کن ئه وان چ باسه و چۆن پوو به رووی ئه م پروداوه ده بنه وه . ئیدی دوو هه فته که ته واو بوو بوو، منیش پۆح له زیندانی جه سه ته م دا ئازاد بوو بوو، ده متوانی به چاوتروکانیک بچه لایان و بیان بینم . به لام ده ترسام ئه وانیش وه کو خوشکه که م نه مبینن و بگریه ن و شیوه ن بکه ن . بیرم که وته وه که هه تاو له دوا چیرۆکی خوی پیک باسی ئه م دۆخه ی کردوو، دلنیا بوومه وه که هه تاو له زمانی پۆح تیده گا و ده نگی زه نگی گیان ده بیستی . بویه بریارم دا سه ریک له لاشه که م بده مه وه و دوا ی ئه وه بچم سه ر له کچه خو شه ویسته که م و هاوسه ره که م بده م که له

ولاتی خودان.

کارم له وئ نه بیټ، چهند سهیر بوو به لامه وه، کاتی زه ماوهنده که ی خوم و (هه تاو)م بیرکه وته وه، له لای ئیمه تنها له شایی و له شین ئاوا هه موو خزم و خویش دهسته وایی ده که ن و هاویه شی ده که ن. جیاوازییه که ی ئه وه بوو، له شاییه که مدا پیده که نین و له شینه که مدا ده گریان.

گه یشتینه گورستان، نازانم کوپرا فریاکه وتببون گورپکی ئه وه نده قول هه لکه نن، له و ساته دا پیکه نینم به کولتوری خومان ده هات که له هه موو شتیکدا خاو و خلیچکن، که چی بو له گورپانی مردوو ئه وه نده گورج و گول و خیران. له و کاته دا بیریکم بو هات و له بهر خومه وه ده مگوت هه ق وایه کورد له گه ل هه موو گه لانی دیکه ی دنیا له مردووناشتندا پیشبرکی بکات و دلنیم ده بیاته وه. هه ر هینده ی بلئی یه ک، دوو، سی، جهسته که میان به خاک سپارد. له و ساته دا که خاکه که یان به سه ردا ده کرم، زور هه ستم به ئارامی کرد، چهند باشه که له که رکوک نیژرام. ئه مه نیوه ی وه لآمی پرسیاره که ی هه تاو بوو، که چهن دین جار ده بیرسی بو ئه وه نده به که رکوک وه په یوه سستی و بو هینده حه ز ده که ی له که رکوک بژین. سهیره، ئیمه ده لئی بو مه رگ ده ژین، هینده ی ئه وه ی بو ژیان بمرین. که لاییش بووم بیرم له و ده سته واژانه ده کرده وه که فیریان ده کردین و وایان ده کرد مه رگمان له لا پیروژتر بیټ له ژیان. من زوو ده رکم به هه له ی ئه و بیژیه کرد، بویه ژیانم خوش ده ویست.

که ته لقینه که یان خوینده وه و هه مووان فاتحایان بو گیانم خویند، من له سه ره وه چیژیکم پیگه یشت. که ئه وان گورستانه که یان به جیه یشت، منیش دوی تاویکی کورت ئه ویم به جیه یشت. چهند چاکه که ئیستا به چاوتروکانیک ده گه مه لایان و به دیداریان ده گه م. ئه مه کۆتایی دوو هه فته که یه و ده بی بیانینم. ئه ویم به جیه یشت و له ستوکھولم خوم بینیه وه. مه خابن که هه ر خوم خوم ده بینی و که س نه یده بینیم. به لآم منیش مه به ستم له هاوسه ره که م و که چه که م بوو، ده مزانی ها ئیستا، ها ساتیکی تر هه والیان

له مه یخانه که دا براکه مم بینی به کول ده گری به سه رمدا و برارو ده کات، دوی ئه و خوشکه زاکانم و خوشکانم. ده مزانی ده نگی من نابیستن، بویه به خه مباریه وه ته ماشام ده کردن و منیش له گه ل ئه واندا ده گریام. چاوی هه موویان بیوه ده ریایه کی مه نگ و به سه رسامیه وه ده گریان و منیش زور گریام، به لآم من بو ئه وان ده گریام، چونکه من نازاد بوو بووم و ئه وان هیشتا دیل بوون. ئه وان هیشتا گیروده ی ده سستی ژیان بوون، ژیانکی بیه وه له شاریکدا که له تابووت ده چی. چ ئه سته مه به پوچ و کلیشه که یه وه هه رده م له نیو تابووتی نابووتدا بیت. بینیم لاشه که یان شورده وه و کفنیان کرد. خوشکه کانم ده گریان و ده یانویست کفنه که بدپین تا هیچ نه بی یه ک چرکه ی تر چاویان پیم بکه وئ، که سانی دی ده ستیان ده گرتن و نه یانده هیشته نزکی لاشه که م بکه ون. ئینجا به ره و گورستان کلیشه مردوو که یان به پری خست، منیش هه نگاو به هه نگاو له گه لیان بووم و له و سه مه ره یه م ده پوانی که له شاره که مدا پووده دات. یه ک به یه ک لافیه ته ره شه کانم خوینده وه که له بهر ده رگای ماله کان و سه رکولان و به رمزگه وت و سه رشه قامه کانددا داکوترا بوون. له پر ناوی خوم خوینده وه. نازانم بوچی راجله کیم، ئه گه رچی ده مزانی جهسته که له هه وه ل چرکه ی بیگ بانگه که وه مردوو. ده شی ئه و راجله کینه بو ئه وه بووی که زور به ناهه قم ده زانی پیش ئه وه ی نیو سه ده بژیم، جهسته م مالئاوایی لیکردم و نه یتوانی هیچ نه بی چوارسالی دیکه به رگه م بگری. هیچ نه بی تا پروژه کانم ته واو کردبا و ئه و کتیه ی که ده مویست بینووسم ته واوم کردبا. یان په نگه هوی ئه وه بی له بهر ته مه نی (شانتی) وای نیگه ران بم و لومه ی جهسته م بکه م که نه یتوانی هیچ نه بی تا ئه و کاته ی فریشته که م هه ندی گه وره ده بیټ و ده یخه مه سه ر سه کی ژیان، جیگه ی پوچم بکاته وه. که لافیه ته که م خوینده وه توژیکی تر گریام. ته رمه که م به ره و گورستان به سه ر شانی نازیزانمه وه بوو. که س نه ما بوو له که س و

پێده دەن.

-نا، ناگه پێینه وه، ئه‌ی تۆ نه تگوت یه ک مانگ
لێره ده‌بین، ئیستا دوو هه‌فته‌یه لێره‌ین. هه‌یشتا دوو
هه‌فته‌مان ماوه.

-ده‌بێ برۆینه وه کچی خۆم. تۆ بچۆ ته‌ماشای
کارتۆن بکه، تا تکیتی فرۆکه‌کان جێبه‌جێ ده‌که‌م.

(هه‌تاو) له به‌ر فرمیسک چاوی نه‌یده‌بینی
و نه‌یده‌زانی چی بکات. ته‌له‌فۆنی بۆ (کوێستان)
ی هاوڕێی کرد: (کوێستان) له که‌رکوک ته‌قینه‌وه
بووه و هه‌لگورد کوژراوه، ده‌بێ سبه‌ینی بگه‌ پێینه‌وه.
تکایه یارمه‌تیم بده و تکیتی فرۆکه‌که‌مان بۆ بگه‌ره.
له هه‌تاویک ده‌چوو ئاوا بووبی، په‌ژموورده و
شیواو. به‌ بیده‌نگی ده‌گریا تا (شانتي) هه‌ست
به‌ کاره‌ساته‌که نه‌کات. منیش له‌نیو ژووره‌که‌دا
به‌ نادیا‌ری باوه‌شم پێداکرده‌بوو ماچم ده‌کرد و
دلخۆشیم ده‌دایه‌وه. ئه‌و ده‌مه‌ی که من له‌باوه‌شم
ده‌گرت به‌ کولتر ده‌گریا، دیار بوو یادگارییه‌کانی
سه‌ره‌تای ئه‌وینداری بیرده‌که‌ویته‌وه. سه‌سه‌ره‌ته‌کان
و ئازاره‌کانی ژبانی نامۆیی و ژبانی دووره‌ولاتی‌مانی
بیرده‌که‌ویته‌وه. نیوکاتژمیری نه‌برد، ده‌سته‌یه‌ک
له‌ هاوڕێی دل‌سۆزه‌کانی به‌ خۆشه‌ویستی خۆیان
گه‌مارۆیان دا و ده‌ستیان کرده‌ دل‌دانه‌وه‌ی. من له‌و
کاته‌دا که ئه‌وان له‌وێ بوون، دل‌نیا‌بوومه‌وه که له‌نیو
دل‌سۆزه‌کانی خۆیه‌تی ژووره‌که‌م به‌جیه‌یشت و چووم
بۆ لای (شانتي) و له‌ ته‌نیشتی دانیشتم و ده‌ستم
له‌ ملی ئالاند و پیکه‌وه ته‌ماشای فیلمی کارتۆنمان
ده‌کرد..

ده‌بوو سبه‌ی بگه‌ پێنه‌وه بۆ کوردستان و له
پرسه‌ی مندا دا‌بنیشن. ئه‌و شه‌ش حه‌وت سه‌عاته‌ی
که‌ ما‌بوو، هه‌رچی دۆست و هاوڕێمان له (ستۆکه‌هۆلم)
هه‌بوو هاتن بۆ لای (هه‌تاو). شه‌و دره‌نگانی که
هه‌مووان به‌ خه‌مناکیه‌وه ئه‌ویان جیه‌یشت، ته‌نها
(هه‌تاو) مایه‌وه، (شاکار)ی برده ژووری نووستن
و منیش له‌ گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که‌ ته‌ماشام ده‌کردن،
به‌لام ئه‌مجاره (شانتي) وه‌ک شه‌وانی تر دا‌وای
دا‌هینانی چیرۆکیکی نوێی له‌ دایکی نه‌کرد. له‌ جێی
ئه‌وه له‌ دایکی پرسی:

شانتي ته‌ماشای فیلمی کارتۆنی ده‌کرد له
ژووره‌که‌ی دیکه، هه‌تاویش دانیشت‌بوو به‌ دیار
ته‌له‌فۆنه‌که‌وه. هه‌موو پۆژی کاتژمیر یانزه ته‌له‌فۆنم
ده‌کرد، دیار بوو له‌ دواکه‌وتنی من نیگه‌ران بوو
بوو.

زه‌نگه‌که‌ لێیدا، زۆر به‌ خێرایه‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی
هه‌لگرت و خێرا گووتی: (هه‌لگورد)، ئه‌وه بۆ
دواکه‌وتی، چاوه‌پوانی ته‌له‌فۆنت بووم. به‌لام خێرا
ده‌نگه‌ری گۆرا و، هاواری کرد: به‌ راستیه‌، که‌ی
ته‌قینه‌وه پووی داوه؟ سه‌عات یانزه؟ له‌ کوێ؟ چۆن؟
به‌ راستیه‌ برینداره؟ راستم پێ بلێ، ئه‌ی ئه‌گه‌ر
برینداره خۆی بۆ ته‌له‌فۆنی بۆ نه‌کردم. ده‌باشه، بچۆ
بۆ نه‌خۆشخانه و خێرا له‌وێه ته‌له‌فۆنم بۆ بکه و
ته‌له‌فۆنه‌که‌ بده ده‌ستی خۆی با قسه‌م له‌گه‌ل بکات،
ئه‌گه‌ر به‌ ته‌نها یه‌ک وشه‌ش بێت، تا دل‌نیا‌م.

هه‌ستم به‌ له‌رزینی هه‌موو جه‌سته‌ی (هه‌تاو) کرد،
من له‌ناو ژووره‌که‌ بووم و نه‌یده‌بینیم. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی
داخست و به‌ کول گریا، دراوسێکه‌یان هاته‌ لای و
لێی پرسى چی پوویداوه، ئه‌و به‌ده‌م قولپێ گریانه‌وه
ته‌نها توانی وشه‌ی ته‌قینه‌وه ده‌ربیریت.

دیسانه‌وه ته‌له‌فۆن کرایه‌وه، ئه‌مجاره‌یان
پاستیه‌که‌یان پێگوت: پێویسته‌ بێته‌وه بۆ
کوردستان، مه‌خابن له‌ ته‌قینه‌وه‌که‌دا (هه‌لگورد)
گیانی له‌ده‌ست دا. له‌ پاستیدا ده‌بوايه بلێن (هه‌لگورد)
جه‌سته‌ی له‌ ده‌ستدا، چونکه‌ گیان له‌ ده‌ست نادرێ،
ئه‌وه جه‌سته‌یه‌ له‌ ده‌ست ده‌چێ و له‌به‌ر چا و ون
ده‌بێ. (هه‌تاو) خۆی ئه‌مه‌ی باش ده‌زانی و له
دواچیرۆکی‌دا به‌وردی گوزاره‌ی لێکردوه، ئیدی نازانم
بۆ له‌و کاته‌دا ئه‌و پاستیه‌ی له‌بیرچوو‌بووه و هه‌ر
ده‌گریا و هه‌ردووچاوی بووبوووه دوو گۆمی خوین.

(شانتي) که‌ هه‌ستی به‌ گریانی دایکی کرد،
فیلمی کارتۆنی به‌جیه‌یشت و هات و به‌ نیگه‌رانییه‌وه
ده‌پرسی دایه چی بووه، بۆ ده‌گریه‌ی؟

-ده‌بێ بگه‌ پێنه‌وه بۆ کوردستان، ته‌له‌فۆنیان
کرد، دایکم نه‌خۆشه و ده‌بێ بگه‌ پێنه‌وه.

به و ته قينه وهيه ويران بووه؟¹
(شانتي) ههشت ساله فرميسكه كاني يهك به
دواي يهك هه لده وه رين و نه وه ي كه نارپه حه تي
كردم مردني خوم نه بوو، ته نانه ت گريانه كه ي نه و
فريشته ههشت ساله يه شم نه بوو، به لكو پرسياره
ميژوييه كاني بوو.

- دايه، ئيدي قهت بابيه نابيينه وه؟
- كچم چون نابيينيه وه، نه ي باسي پوحم بو
نه كردووي، له وانه يه ئيستا له نيو نه و ژوره دا
له گه لمان بيت.

كه نه قسه يه ي كرد، من پيگه نيم و زانيم
ههستي به بوونم كردووه له نيو ژوره كه دا. (شانتي)
ش هيمنتر بووه وه و به ناراميه وه ته ماشاي بو شايي
ژوره كه ي ده كرد. هه ردووكيان وهك من بيده نگ
بوون و (شانتي) هيدي هيدي خه وي ليكه وت و
(هه تاو) يش جاوه كاني ليكنابوو، منيش وهك فريشته
به ديار (هه تاو) و فريشته كه مه وه دانيشتبووم و
ته ماشام ده كردن. له وساوه، ئيدي له هه موو كاتيگ
و له هه موو شوينيكدا له گه لمانم. زوو زووش سه ر له
(كه ركوك) ده ده مه وه. ئاخو (باوه گورگور) ته واو له و
ئاته شگه يه ده چيت، كه يه كه مين په رستگاي پوحم
بوو، له يه كه مين سوپي ژياندا، نه و ده مه ي كه
په يام ي خو شه ويستيم به سه رزه ميندا ده به خشيه وه.
چهند شادمانم، كه له و ئاته شگه يه وه هه لفريم، به بي
نه وه ي له خاچيش درابم!

- دايه، بوچي نه مپو تو نه وه نده گرياي؟ بو
هاورپيكناني تو و باوكم هه موويان هاتن بو لات و
نه وانيش و توش ده گريان؟ بوچي سبه يني ده بي
بروينه وه بو كوردستان، نه ي تو نه تگوت مانگيگ
ليزه ده بين، ئيستا دووه هه فته يه نهك مانگيگ، هيشتا
تير مه له م نه كردووه؟

- (شانتي) گيان، من ده مه وي ت راستيه كت بو
بگيرمه وه و باش گوئ له دايه بگره.
- باشه، ده هزانم ده بي شتيگم بو بگيرپته وه.
سوپاس كه بو م ده گيرپته وه.

- (شانتي) گيان، تو ته مه نت ههشت ساله و
هه ندخ شت هه يه له داهاتوودا تي ده گه يت، به لام زور
شتيش هه يه، كه ئيستا ده تواني لي تيگه يت.
- ده باشه بو م باس بكه، دايه.

- تو ده زاني مروف نه گه ر بشمريت، پوچه كه ي به
زيندوويي ده مينيتته وه و ده چيته ئاسمان.
- نم، ده زانم.

- ده بيته نه ستيره و بوخوي له ئاسمان
ده دره وشيته وه.

- نم، ده زانم ماموستا كه شمان نه وسا كه له باخچه ي
مندالان بووين واي گووت.

- ئافه رين، كه واته ئيستا ده زاني مردن چيه؟
- به لي.

- نه گه ر مروفي دياريش نه مينيت، نه وه ته نها
جهسته كه يه تي نه ماوه، پوچه كه ي له ئاسمانه.

- دايه كه واته نه و هه موو نه ستيرانه ي ئاسمان
پوحي نه وانه كه مردوون.

- (شانتي)، له مه ودوا نه گه ر من و توش بمانه وي ت
بابه ببينن ته ماشاي ئاسمان ده كه ين.

- بو؟! دايه .. بو باوكم مردووه؟ نه ي دويني به
ته له فون قسه مان له گه ل نه كرد؟

- نه مپو كه سيكي خو كوژ له نيو لورييه كي گه وره
خوي ته قاندوتته وه. ته قينه وه كه له (كه ركوك)
پووي داوه، له و كاره ساته دا سه دان كه سي تريش
به ركه وتوون و بابش به ركه وتووه و ته واوبوو.

- به راستي؟ باوكم ئيستا مردووه؟ كه ركوكيش